

Lotus-sånger.

81 A Br 1903

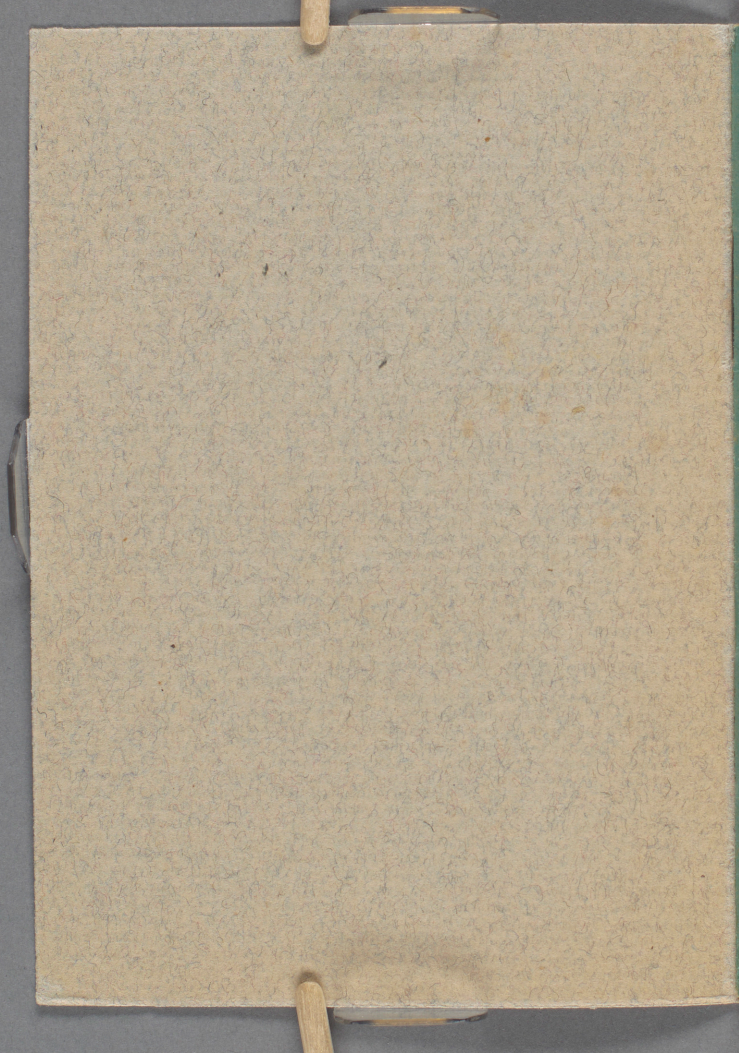

National Library
of Sweden

LOTUS-SÅNGER

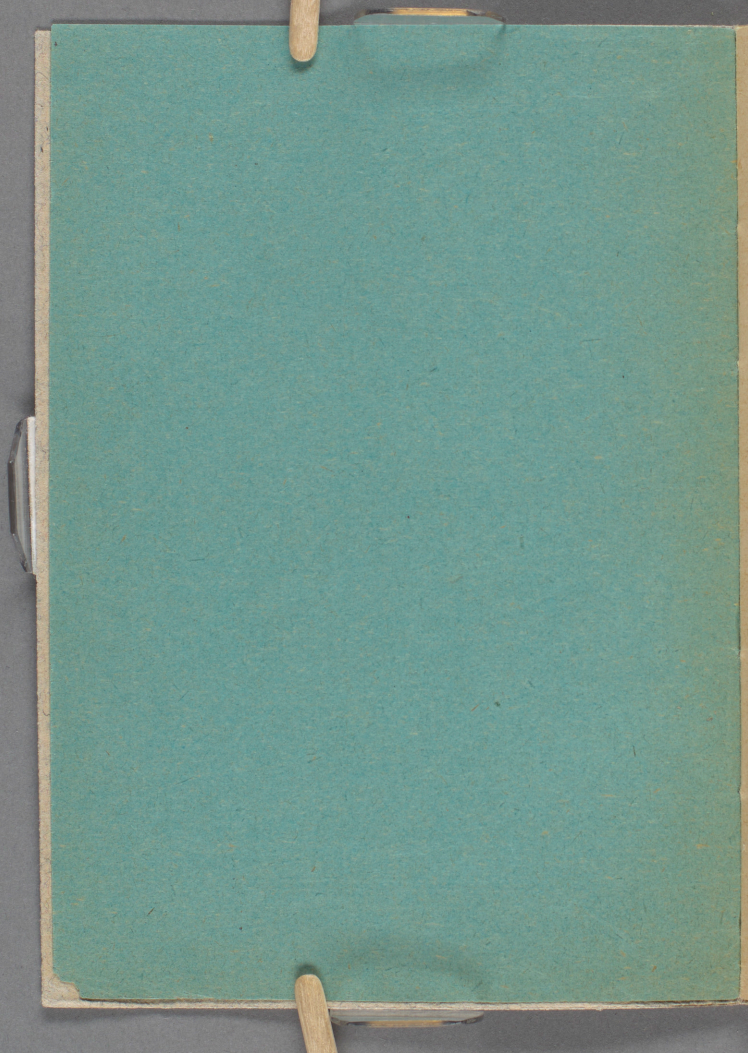
Fitt. Sn.
(Bj)
1903

Helsingborg
1903

Lotus-

Sånger.

Sol-Tämplet.

Nu kommer morgonens tjusning
Med lif och glädje och frid,
Och dagens skimrande ljusning
Så skön, så stilla och blid.
Bekymrens mörka skara,
Af solen drifs på flykt.
Och i dess strålar klara,
Blir hoppet så fast och så tryggt.

Där himlen ler utöfver
En nejd så rik och så skön,
Där tusen blommor dofta
På mark som ständigt är grön.
Af tappra, trofasta hjärtan
Ett tämpel bygges opp,
Utur hvars portar strömma
Till världen klarhet och hopp.

Till er, I bröder och systrar,
Långt bort vår tanke går,
Till er, I fäder och mödrar,
Som blicken mot stjärnan vår
Från landet där gryende dagen,
Ger kraft åt håg och id,
Vi sända morgonens glädje
Och väntande hjärtan dess frid.

Broderskaps=Marschen.

Att kröna världen med glädje, hopp och frid
Är broderskapets värf trots all världens strid;
Bröder i kärlek enom oss.

Sorger, som tynga vår mörka ålders dar,
Skingras i ljuset af frihetsfackla klar,
Så människans själar längta dit.

Af trogna händer verket föres fram,
Lidandets och nödens barn i alla land
Få lära nu, att städse rättvisa sker,
Allt ondt förjaga skall vårt broderskap.

Höga som låga plikter mötas här,
I ett ordnadtt arbete vid *Mästarns* fot,
Och kring vår fana lärd och olärd samla sig.
Ur våra hjärtan stiger upp vår sång
Åt Broderskapets sak, ägna vi våra lif,
Vår helga sång.

Folksång.

Härliga fosterjord! Skönaste land på jord
Ägnas min sång.
Du som vårt löfte tog, att gifva kraft och mod
Att gifva båd lif och blod,
När det oss kräfs en gång.

Jag älskar dina berg, älskar din fanas färg,
Älskar ditt namn.
Älskar de forsars brus, skogarnas sakta sus,
Skyns eviga stjärneljus
Sluter sig i din famn.

Låt rymdens klockors ljud, bringa kring landet bud
Frihetens sång.
Sjung tusen tungors ljud, lydande gudars bud
Och andas i himmelsk skrud
Frihetens ljusa sång.

Glädje i fosterbygd, gifs oss af fädrens skygd,
"Gudarnas Gud".
Evig jag prisar dig; du som på rättan stig
För alla folk till dig
Herre och konung, Gud.

L. s. b. sid. 10.

Till jordens barn.

Du jordens barn, o lyft din blick
Mot himlens ljusa vidder!
Dess rikens höghet sök förstå
Se och beundra dem du må!
Hvem täljer dessa lampors ljus,
Som aldrig kunna släckas ut?
De tindra klart på fästet där,
Oräknelig är deras här.

Minns hvarje stjärna, som du ser
På afstånd tindra mot dig ner,
Det är en värld med faststald lag,
Som står i evighetens dag.
Hvad är då du, o barn af jord
I denna skapelse så stor?
En insekt fladdrande för vind,
En droppe uti hafvet.

L. s. b. sid. 20.

Den hvita lotusblomman.

O, blomma, symbol utaf ljuset
Hvar går din oändliga väg
Från strålarna högt öfver gruset
Du får ju din klädnad, o säg?

Säg det så barnen må höra
Den sagan underbar
Om landet, det höga, dig födde
Om luften du andas så klar.

O barn från odödlighetsvärlden
Din saga ej skrivnes af tid.
Du frö ifrån evighetslandet
Du spirar i himmelens frid.

På vägen upp genom gruset
Från illusionerna fri
Du sprider den skäraste renhet
Till landet du återföds i.

L. s. b. sid. 24.

Änglarna.

När till hvila barnen gått,
Och små stjärnor lysa blott,
Lysa vänligt, klart och gladt
Komma tyst i stjärnljus natt
Änglar små med vingar två
För att hämta barnen då,
Och till ljusets rena värld
Går den vinges snabba färd.

När hvar stjärna slocknat sen,
Och vår sol med gyllne sken
Lyser varm och mild och klar
På allt skönt, som jorden har,
Då gå ifrån ljusets land
Barnen små vid änglahand
Ned till jord att dröja där
Till dess natten inne är.

L. s. b. sid. 25.

En liten blomma.

En liten blomma stod allen
I dalens mörka famn,
Och himlen såg så blå och ren
På blomman utan namn.

Hur kunde blomman annat då
Än växa skön och ljus,
Och sträcka emot himlen blå,
Sin själ ur jordens grus.

Ack, ingen själ så liten är,
Att hon ej blomman lik,
Kan ljuset söka ren och skär
Och famna himmelrik.

L. s. b. sid. 56.

Lyckliga små strålar.

Lyckliga små strålar
Komma från det blå,
Solens klara strålar
Ock arbeta må.

När vi lysa klarast
I vår stråleskrud,
Bilda vi rägnbågen
Bringa glädjebud.

Lyckliga små strålar
O. s. v.

L. s. b. sid. 61.

Trefalden.

Blommande Lotus du döljer din rot
Djupt ner i mudden af åtråns flod.
Solljusets strålar ej värma dig
När du lär läxan om slamm och dy.

Upp genom vattnet som renare är
Stängeln ses sträfva att himlen nå
Arbetar ifrigt med innerligt hopp
Dagen att finna och komma opp.

Solguden där sänder strålarna ut
Som kyssa blomkalken ömt och ljuft
Sånglärkan höjer sin vinge till flykt
Jorden försvinner med sorg och strid.

L. s. b. sid. 23.

Kommen små blad.

Kommen små blad sjöng vinden en dag
Kommen till dans öfver berg och dal
Rödgula dräkterna på er tag
Ty borta är sommarn och luften är sval.

Bladen de små hörde vindens tal
Och skyndade alla på samma gång
Kommo till dans öfver berg och dal
Och tumlade om under munter sång.

När bladen sen dansat hösten all
Vintern i famn dem så vänligt tog
Bäddade ned dem i jorden kall
Och täcket af snö öfver bladen drog.

L. s. b. sid. 40.

Till Aftonstjärnan.

Säg mig du stjärna klar,
Som genom rymden far,
Har du på resor fjerran
Sett »Sanningens väktare».

Har du en stilla natt
Lyssnat till Deras tal?
Har för dig uppenbarats
Lifsgåtans hemlighet.

Göm nu ej blott för dig
Allt hvad du hört och vet,
Låt också barnen dela
Din strålande hemlighet.

~~~~~

L. s. b. sid. 57.

Syskon små.

Syskon små
Fram vi gå
I de klara färgers skrud.
Och vårt mål
Hägrar ljust
Uti himmels harmoni.
Hand i hand
Tåga vi
Goda, lyckliga att se
Evighets »Hvita Ljus»
Bilda vi för sanningen.

Knopparna.

Se oss knoppar små
Våra hufvud nå
Knappast upp att skåda himlen klart.

Men är hjärtat godt
Löper tiden brådt
Och till blommor växa vi då snart.

Vinden som oss når
Hviskar, den förstår
Att vi skola växa underbart.

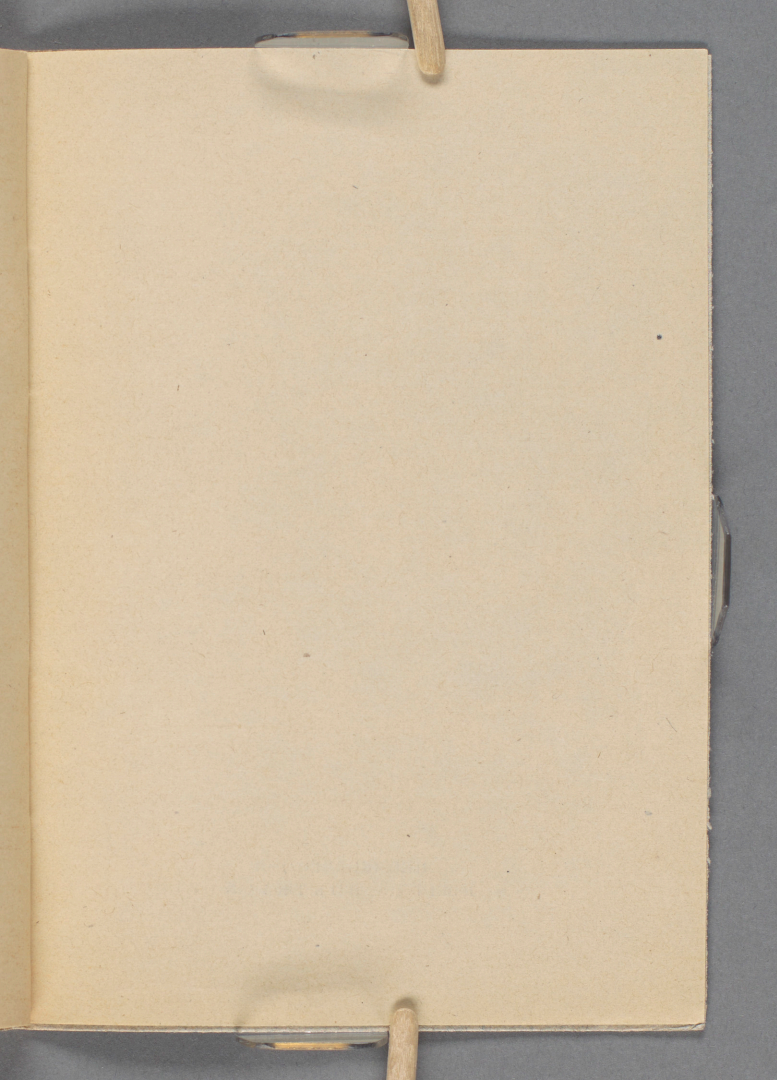
Luft vi dricka gladt,
Sorg ej går oss fatt
Vi till blommor vilja växa snart.

All vår kraft vi ge
Att en dag få se
Hopp och glädje skjuta bättre fart.

Fast vi icke nå
Fågeln lik, det blå
Vilja vi till blommor växa snart.

Systerblomman här
Frågte aldrig när
Eller hvarför — log och växte rart.

Späd var hon en gång
Är nu vit och lång
Så till blommor växa vi ock snart.

HELSINGBORG 1903
SCHMIDTS BOKTRYCKERI.

